

Úvodem

Přítomné číslo *Slavica litteraria* představuje kompaktní metodologicko-tematický celek soustředěný na současné problémy literárněvědné slavistiky s různými areálovými přesahy. Podstatné je, že se česká slavistika nevzdala svého zásadního přístupu, jimž je komparatisticko-genologický komplex, aniž by ustrnula jen na tradicích, nebo konjunkturálně ignorovala témata a metody, které často mizejí z centra bádání stejně rychle, jako se objevily. Uvážlivá integrace, současně posuzování, analýza a interpretace posunů v těchto oblastech a objevování nových tematických okruhů včetně materiálového, archivního bádání je podstatou tohoto souboru studií. Podstatou je také pokračující transcendence literární vědy do oblastí, jež byly v minulosti takřka výlučně hájemstvím historie nebo sociologie, dnes případně gender studies. Ukazuje se, že literaturu nelze chápat jako izolovanou entitu, ale současně že literární věda musí nejen udržet a uhájít svůj předmět bádání a jeho hranice, ale také pružně reagovat na jeho proměny a posuny; na straně druhé je literatura nejen pramenem mechanických informací, nýbrž přímo celých koncepcí a postupů, bez nichž by se jiné humanitní vědy a také vědy sociální neměly obejít. Dnešní literárněvědná slavistika představovaná pražsko-brněnskou školou navazující na tradice wollmanovské komparatistické eidologie se však neobejde ani bez vnitřní reflexe, tedy hodnocení dějin literárněvědné slavistiky, její metodologie a kritické analýzy jejích postupů. Koncizní celek tohoto clusteru studií tvoří v jistém smyslu milník české literárněvědné slavistiky první třetiny 21. století.

Ivo Pospíšil

